Nro 149

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 13 Grudnia v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

WILNO.

Dzień wczorayszy, jako dzień narodzin Nayjaśnieyszego CESARZA JEGOMOŚCI, święcony tu był z uroczystością. Zrana w kościołach wszystkich odprawiło się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*, z gorącą prośbą, o długie i szczęśliwe lata dla CESARZA JEGOMOŚCI i całego NAYJAŚNIEYSZEGO DOMU. Wieczorem miasto całe było oświecone.

D. 6 obchodzono tu z uroczystością i nabożeństwem w kościołach, i śpiewane było *Te Deum*, jako w dzień imienin N. Wielkiego Xiążęcia Jmci *Mikołaja.*

Podług gazety senackiey z dnia 2 grudnia, przez Naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

D. 2 października. Zostający bez obowiązkow radca kollegialny, *Markow*, nayłaskawiey mianowany prezydentem sądu gubernii tambowskiey izby kryminalney.

Dnia 28 październ. Prezydent sądu jarosławskiego izby cywilney, radca kollegialny, *Runow*, na własną prośbę, dla podeszłego wieku i słabości zdrowia, przy zupełnem uwolnieniu od służby, w nagrodę więcey piędziesięciu lat w niey zostawania, z Naymiłościwszych względow, otrzymał w pensyi dożywotniey pobieraną dotąd płacę po 840 r. na rok, a prezydentem na jego mieysce naznaczony radca stanu *Jewlew.*

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY Mości, Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentow Moskiewskich, słuchali zapiski ze sprawy, która się zaczęła w 8ym Departamencie na doniesienie Tambowskiey Izby Cywilney, dwóch raportów Tulskiey i Tambowskiey Izb skarbowych; i podług przedstawienia P. Ministra skarbu, względem wynikłego zapytania: czyli Izby cywilne lub skarbowe czynić mają zalecone dopełnienia, w sprawach powróconych z Senatu i sądzonych w Izbach cywilnych względem oddzielenia gruntow skarbowych od obywatelskich? ROZKAZALI: ukazami 1799 sierpnia 19 i 1810 kwietnia 13, rozkazano „*pierwszym* ażeby za żadnym dekretem ani postanowieniem, żadna przynależność z rzeczywistego władania i wiedzy skarbowey nie wychodziła, ale w takiem zdarzeniu, dekreta lub postanowienia mają bydź przesyłane na rewizyą, a potém kommunikowane Izbom skarbowym, dla przeyrzenia i przedstawienia z opiniją naczelnika gubernii do NASZEGO senatu. *Drugim* wszelkiego rodzaju sprawy między włościanami skarbowemi, odbywać i sądzić na osnowie praw powszechnych w ustanowionych na to sądowych mieyscach cywilnych; skarbowe zaś izby obowiązują się, iżby miały samo tylko rozrządzenie gospodarskie, pilnując i przestrzegając, azeby włościanie skarbowi nie zachodzili w zbyteczne i uciążliwe między sobą procedera. „A tym czasem sprawy względem oddzielenia gruntow włoscian skarbowych od obywatelskich osobno, bieg swój miały zwyczaynym porządkiem procederowym i przychodziły na rozpatrzenie Rządzącego Senatu za appelacyami prosto z Izb cywilnych, gdzie też były one kończone, zostawując pierwiey do rozwiązania Pana Ministra skarbu; potém ukazami Rządzącego Senatu 8 Departamentu 1820 roku, maja 31 i grudnia 7 dnia, nastałemi w sprawach: w pierwszey, względem oddzielenia jednodworców wsi Nowoklenska, Kowerdiaki, także co do posiadania gruntow od obywateli osobno, i w drugiey względem oddalenia różnych obywateli co do gruntow do wsi Pawłowska osobno od jednodworców za prawami wieczystemi, zgodnie ze zdaniem Pana Ministra skarbu ustanowione zostały na odbywanie spraw tych zupełnie już oddzielne prawidła, a mianowicie: ażeby Sądy Powiatowe, naprzód, po złożeniu od ślachty praw wieczystych, i prośb względem oddzielenia, żądały od jednodworców odpowiedzi i objaśnienia; powtóre ile do nastania sprawy było i jest w ogólném władaniu jednodworców i osobno u obywateli gruntów, wymierzyć i pokazać na planie, dla czego też podług artykułu 199 uczreżdenija ma zjechać Sąd z Komornikiem; potrzecie, nie przyymować do sądzenia takich praw wieczystych, podług których nie ma własności: gdyż podług prawa poszukiwanie o to powinno iść osobno, a nie z przypadku oddzielenia, które dla samych tylko rzeczywistych właścicieli jest przepisane; poczwarte, iżby przy decydowaniu o ilości oznaczane było na planie i mieysce, gdzie sądzona ilość do ograniczenia się przeznacza; i popiąte, iżby z wykonaniem tego, sprawy te, zgodnie z ukazem 1799 augusta 19 przesyłane były z Izb cywilnych do zdania Izb skarbowych a potém do Rządzącego Senatu przez Naczelnika Gubernii. Następnie przez to urządzenie dawnieyszy bieg spraw tych sposobem appelacyynym odmieniony, a wskazany sposobem śledztwiennym tym końcem, ażeby przez to zbliżyć ich ukończenie i uniknąć ustanowionych na sprawy processowe terminów i samych appelacyy. We względzie czego podług wyżey przytoczonych ukazów i prawideł dopełnienie powróconych z Rządzącego Senatu spraw względem rozdzielenia gruntow włościan skarbowych z obywatelami za prawami wieczystemi, odnosi się właściwie do obowiązku Sądów powiatowych i samych Izb cywilnych, przy pomocy straboczych i izb skarbowych tak, że w zdarzeniu nowych okoliczności, mogą one i wyroki swoje dopełniać, poprawiać, a nawet odmieniać, i potém przesyłać do zdania izb skarbowych dla dalszego ich biegu podług ustanowionego porządku; tym zaś za szczególny obowiązek postanowiono ochranianie włościan skarbowych od pozbawienia ich swey przynależności i praw ich popierania; co też one mają wypełniać przez znoszenia się z sądami powiatowemi i cywilnemi izbami. Podług tego wszystkiego Senat stanowi, iż wszystkie takie sprawy, które osądzone w izbach cywilnych i powrócone z Senatu dla dopełnienia, mają bydź odesłane do sądow powiatowych, które, po dopełnieniu tego wszystkiego, co ukazami roku 1820 maja 31 i grudnia 7 za obowiązek im postanowiono, obowiązane będą i wyroki swoje postanowić na nowo, a potém przesyłać je na rewizye do izb cywilnych, nie dając rozprawującym się prawa appelacyi, które ukończenie spraw długo przewlekają, cywilne zaś izby mają je przesyłać do izb skarbowych dla przełożenia zdania i dla przedstawienia przez Naczelników gubernii do Rządzącego Senatu; a żeby przy tém zdarzeniu nie sciesniać i rozprawujacych się w obronie spraw swoich, zapadłe w sprawach tych w sądach powiatowych i izbach cywilnych wyroki im objawiać i dawać kopije dla ich wiadomości, zostawując mu

prawo zanoszenia żałob swoich porządkiem prywatnym (czastnym porjadkom); o czém do Tambowskiey i tulskiey cywilnych i skarbowych izb posłać ukazy, dając wiedzieć o takowém postanowieniu dla jednostaynego wykonania, przez ukazy drukowane wszystkim izbom cywilnym i skarbowym, a dla wiadomości do rządow gubernijalnych i dalszych mieysc urzędowych, do PP. Ministrow, Kontrolera Państwa, St. Petersburskiego i Moskiewskiego Woiennych Jenerał Gubernatorów, Woiennych Gubernatorów, Jeneral Gubernatorów, Cywilnych Gubernatorów i Naczelników miast; do Nayświętszego zaś Rządzącego Synodu i do Departamentów Rządzącego Senatu St. Petersburskich i Moskiewskich, równie do Powszechnego Zebrania Departamentów St. Petersburskich przesłać uwiadomienia. Dnia 12 października 1822 roku.

ANGLIA

Londyn, dnia 30 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey*)

W dniach 26 i 28 b. m. odprawiła się rada gabinetowa w wydziale interessow zagranicznych.

Pan *Zea*, ajent rzeczy pospolitey kolumbiyskiey, umarł w *Bath*, a wiadomość o tem sprawiła takie wrażenie, iż cena obligacyy kolumbiyskich spadła o 6½ na sto.

Słychać, iż pewny żyd, znakomity bankier tuteyszy, ma wkrótce zawrzeć układ o pożyczkę dla Brezylii.

Tuteysza gazeta *Times* pisze: „Woysko obserwacyyne francuzkie wynosi 40,000 ludzi, z których podobno ledwo 4000 widziało nieprzyjaciela: oddalono bowiem żolnierzy *Bonapartego* ze służby królewskiey. Oficerowie pochodzą po większey części z rodzin szlacheckich rojalistowskich, a z jenerałow, którzy się w ostatnich 20 latach popisywali, żaden ani dywizyą w tym woysku nie dowodzi. Nadto woysko to ledwo może składać osadę 3ch pogranicznych prowincyy hiszpańskich, nie żeby miało wystarczyć na zajęcie całey Hiszpanii. Przypuśćmy, iżby od razu posunęło się do *Madrytu*, lecz zkądże dostanie żywność w kraju nieprzyjacielskim? jakiż będzie miało związek z Francyą? cóż, dwa razy nawet większe woysko obce, przedsięweźmie za *Madrytem*? Jeśli zostanie w Madrycie nic się przez to nie zyska: bo cała rodzina królewska, stany i rząd przeniosą się wprzod do *Kadyxu*. Jeśli się rozeydzie po kraju, zostanie częściami zniszczone. Jeśli stać będzie blizko Pireneow, nie sprawi żadnego wrażenia na umyśle hiszpanów; jeśli się zaś oddali od zasłaniających je Pireneow, zostanie wytępionem od uzbrojonego narodu."

Listy i gazety z *Nowego-Yorku* pod d. 25 września zawierają przyjemną dla nas wiadomość, iż porty Zjednoczonych Stanow północney Ameryki zostały nareszcie otwarte dla okrętow angielskich, płynących z osad zachodnio indyyskich.

Dnia 3 grudnia. Niedawno odprawiła się rada gabinetowa w wydziale interesow zagranicznych. Byli na niey wszyscy Ministrowie. Trwała bardzo dlugo: bo blizko pół szósty godziny. Wczora odprawiła się znowu podobna rada, którą zwołał Pan *Canning*, i ta trwała od godziny 2giey po południu do 5tey.

Udało się Francyi (pisze gazeta ministeryalna Kuryer) utrzymać żądanie, które na początku posiedzeń kongressowych, a nawet pierwiey jeszcze w czasie przygotowawczych narad w *Wiedniu* oświadczyła. Żądania te (jakośmy już kilkokrotnie powiedzieli) tyczą się zbroynego wdania się Francyi do interesow hiszpańskich. Wszystkie mocarstwa lądowe, a zwłaszcza jedno z nich, poparły jey żądania; w skutku tego ułożono notę, którą w porządku alfabetycznym pełnomocnicy Austryi, Francyi, Pruss i Rossyi podpisali, a w którey przyznali Francyi prawo zbroynego wdania się, zostawując temu Mocarstwu użycia jego, i rozpoczęcia woyny z Hiszpaniją, jeśli tego potrzebę widzieć będzie. Nie można przypuścić, aby Francya nalegała o to, czegoby uskutecznić nie chciała. Wiele bez ochyby zależeć będzie od rozstrzygnienia stanów hiszpańskich; lecz dotąd w obradach ich nic takiego nie postrzegamy, coby skłaniało do sądzenia, iż pragną utrzymać pokóy z Francyą. Uczyniony niedawno wniosek względem żądania od Francyi kategorycznego oświadczenia się, małą większością, bo tylko 12 kresek, został odrzucony, dla tego zapewne, iż był jeszcze zawczesny. Mowa, którą deputowany *Bertrand de Lys* miał wtedy, obeymuje naydotkliwsze wyrzuty. Francya pożałuje tego, co uczyniła. Ze środków oraz, jakie stany przedsiębiorą, nie widać, aby rodzina Królewska większego doznawała uszanowania, niż dawniey. Zamek Królewski podlega przetrząsaniu, chociaż nie smiano jeszcze wcisnąć się do prywatnych pokojów królewskich i rodziny Monarchy. Przy takim sposobie mówienia przeciwko Francyi, i przy takich usiłowaniach rozpościerania ducha rewolucyynego we Francyi, nie można twierdzić, aby Hiszpanija nie dala rządowi Francuzkiemu prawa wdawania się i pomagania rojalistom, chcącym konstytucyi, któraby była rzeczywiście, nie zaś w słowach tylko, monarchiczną. Niezwłóczne i dzielne pośrednictwo jest potrzebném, i spodziewać się go należy. Nie zadziwiamy się, kiedy woysko francuzkie posunie się nad rzekę *Ebro*.

Gazeta *Kuryer*, umieściwszy d. 2 b. m. powyższy artykuł, zawiera w następującym numerze inny, w którym toż samo względem Francyi i żądań jey na kongresie powtarza. Dodaje oraz artykuł, wyjęty z *Monitora* nazajutrz po przybyciu Vice Hrabiego *Montmorency*, i znowu dowodzi, iż Francya obstawała za prawem zbroynego wdania się, bo miała zamysł użycia go. Odwołuje się nareście do *Monitora* z d. 17 listopada, i tak kończy: „Niebezpiecznym stanem rzeczy, o którym mówi artykuł z *Monitora*, jest obecny rząd Hiszpanii. Nie wiemy jeszcze teraz, czyli przed postanowieniem Mocarstw lądowych, posłano stosowne przełożenie Hiszpanii, lub czyli to postanowienie jest skutkiem odrzuconego takowego przełożenia."

Wzmiankowany wyżey artykuł z *Monitora* pod d. 1 grudnia jest w tey osnowie. „Zapytania, należące do zagraniczney polityki, mają tę osobliwość, iż przez związek z oddalonemi interessami przechodzą zakres zwyczaynych rachub. Osoby naybiegleysze w takowych rachunkach, zawodzą się w swoich rozumowaniach. Nie mogą działać na pewney zasadzie. Są tém bardziey wystawione na niebezpieczeństwo oddalenia się od toku interessów, iż interessa te z natury swojey podlegają większemu rozwinieciu, i następnie więcey czasu do objaśnienia swego potrzebują. Miałyby więc niejaką korzyść, gdyby o postępie zapytań, które ich obchodzą, wiedziały przynaymniey w miarę, jak powoli biorą skutek, mogą znaleść dosyć dobrą zasadę, nowych domysłów w pewności, iż Francya zajęła na kongresie werońskim mieysce, jakie jey się między Mocarstwami europeyskiemi należy, i że *Mocarstwa lądowe zostawiły jey dalsze działanie i ukończenie interesów hiszpańskich z postanowieniem przyłożenia się wszelkiemi siłami do sposobów uskutecznienia, jakichby obrać mogła.* Mocarstwa sprawiedliwie w tey mierze postąpiły, zostawując rozstrzygnienie ważnego dla nich wszystkich zapytania temu Mocarstwu, które to naybliżey obchodzi. Znakomity ten dowod zaufania, winna Francya swojey mądrości i potędze, którą odzyskała odtąd, jak na jey łonie wyobrażenia porządku odniosły zwycięztwo nad rosterkami i błędami, które ją zbyt długo trapiły; winna je szczególniey cnotom swojego Króla, i użytym przez niego środkom, aby Francya mogła przyzwoicie uważać wypadki na półwyspie; a nareszcie winna je życzeniom i sposobowi myślenia, którémi cały narod dowiódł zaufania, jakie w rządzie jego pokłada."

Dziennik paryzki *Biała Chorągiew* tak pisze o powyższym artykule: „Trudno w sposobie oiemnieyszym powiedzieć, iż nic wcale nie ma do powiedzenia, i że nawet nic nie powiedzianoby, gdyby co było do powiedzenia. Co do nas, którzy politykę w prostych wyrazach obeymujemy, którzy wraz z Panem *Villele* sądzimy, iż szczera polityka jest nayprzyzwoitsza, i że nadszedł czas do

otwartego działania; zdaje się nam, iż zamiast umyślnego błąkania się po zakrętach labiryntu, trzeba być otwartym przyjacielem swoich przyjacioł, a nieprzyjacielem swoich nieprzyjacioł. Wreście, *woyna między Francyą a rewolucyonistami hiszpańskiemi* jest nieuchronną; bo jeśli na nich nie uderzymy, oni na nas zapewne uderzą, i spodziewać się wypada, iż wtedy trzeba będzie się bronić."

Włochy.

Od granic włoskich dnia 26 listopada.
(z Gazety Warszawskiey.)

Nowo narodzonemu synowi Xięcia *Carignan* dano d. 16 b. m. na chrzcie imie: *Ferdynand Marya Albert Amadeusz Filibert Wincenty*. Rodzicami chrzestnymi byli Wielcy Xięstwo Toskańscy.

Dnia 18 b. m. Król Pruski bawiąc w *Rzymie*, był na balu danym przez Hrabiego *Appony*, posła austryackiego, a nazajutrz zrana opuścił to miasto, i przez *Frascati* i jezioro albańskie udał się do *Neapolu*, dokąd nazajutrz pojechali za nim Królewicowie.

Dnia 30. N. Cesarz Jmć *Alexander*, uznając zasługi domu *Rothschild* w kilku ważnych interessach skarbowych i kredytowych dla Rossyi, zaszczycił obu braci baronów *Salomona* i *James Rothschild* orderem *ś. Włodzimierza*.

Słychać, iż N. Król Jmć Pruski d. 17 grudnia powróci do *Werony* z podróży, którą do południowych Włoch przedsięwziął.

Lord *Strangford* wyjedzie d. 24 lub 25 listopada z *Werony* do *Tryestu*, zkąd przez *Korfu* uda się do *Stambułu*. Xiążę *Wellington* wyjedzie naypoźniey w końcu bieżącego miesiąca. Wnoszą ztąd, iż czynności kongresowe, tyczące się interessów hiszpańskich i wschodnich, zostały ukończone, i że tylko interessa włoskie pozostają do ułatwienia. Słychać, iż w połowie grudnia wszyscy Monarchowie i ministrowie wyjadą z Werony. Mówią oraz, iż N. Cesarz Jmć Rossyyski uda się naybliższą drogą przez Czechy i Polskę do *Petersburga*; gdzie w miesiącu styczniu roku przyszłego ma przybyć.

Dnia 2 grudnia. List z *Werony* pod 26 listopada wyraża: „Wczora oświecono powszechnie tuteysze miasto, końcem okazania wdzięczności mieszkańców dla obecnych Monarchów i wielu znakomitych osob. Niektóre gmachy gustownie oświecone piękny wystawiały widok. Oświecono także poblizkie wzgórki i będące na nich domy. Lud snujący się tłumem po wszystkich ulicach i rynkach, dowiodł, iż wśród naywiększey radości umie zachować porządek. Xiążę *Wellington* wyjedzie d. 27 do *Medyolanu*, *Como* i *Genui*, a za 14 dni powróci przez *Pesaro* do *Werony*. Słychać powszechnie, iż N. Król Jmć Pruski myśli wrócić na początku stycznia do *Berlina*.

Wielki Xiążę Toskański wyjechał d. 28 listopada z córką swoją z *Florencyi* na powrót do *Werony*.

Kawaler *Italiński*, poseł rossyyski przy stolicy apostolskiey, udał się d. 26 listopada napowrót z *Werony* do *Rzymu*.

Listy z *Ankony* pod d. 19 listopada donoszą, iż turcy posunęli się do Missolungi, a tameczni chrześcianie schronili się w góry. Spalili potém turcy miasto. Zgoła całą Akarnanią, częścią grecy, częścią turcy, ogniem i mieczem spustoszyli. Podług inney wiadomości: *Maurocordato*, połączywszy się z *Bozzarysem* i *Normanem* zadał wielką d. 14 listopada klęskę turkom pod *Missolunghi*: z całego woyska tureckiego tylko 250 potrafiło ratować się ucieczką.

Hiszpanija.

Od granic hiszpańskich, dnia 24 listopada.
(z Gazety Warszawskiey.)

Donoszą z *Foix*, miasta w departamencie *Arriége*, co następuje: „Tłumy woyska wiary, które nigdzie oprzeć się już nie mogły, schroniły się do naszego departamentu. Wieś *Llivia* została zdobyta d. 21 b. m. a jenerałowie i oficerowie schronili się na ziemię francuzką. Liczne tłumy uciekających ludzi przybyły do *Foix*, zkąd posyłają je do *Saint Girone*, gdzie także schroniło się wielu żołnierzy, mających z sobą 90 jeńców z woyska konstytucyynego, których rząd francuzki uwolnił. Żołnierze wiary chcieli zapewne udać się do Arragonii: ale zdaje się, że pozostaną we Francyi, gdyż doszła tu z *St. Girone* wiadomość, iż Baron *Eroles* udał się do *Baht* na ziemię francuzką. Oczekujemy tu przybycia Margrabiego *Matoflorida*, biskupa urgelskiego i wielu zakonników."

Dowiadujemy się o stoczoney dnia wczorayszego bitwie w *Hospitales*, ostatniey wsi francuzkiey; słychać było strzelanie w górach. Po przybyciu dwu gońców, woysko francuzkie posunęło się nieco. Mówią, iż *Mina* spotkał się z pogranicznemi strażami francuzkiemi, które zasłaniały żołnierzy wiary; inni zaś twierdzą przeciwnie, iż francuzi strzelali do żołnierzy wiary, którzy broni złożyć nie chcieli.

Turcya.

Od granic tureckich, dnia 25 listopada.
(z Gazety Warszawskiey.)

Okręt turecki płynący z *Prewezy* do *Patrasso*, na którym było 160 albańczyków i 3 miliony piastrów, zatrzymał się na morzu z powodu ciszy, niedaleko *Missolunghi*. Grecy posłali przeciwko niemu dwa statki, które opanowały okręt, i wszystkich albańczyków, prócz 13stu, którzy się na bliską wysepkę schronili, w pień wycięli. Bogactwa znaydujące się na okręcie, stały się własnością zdobywców.

Po zdobyciu Suli przez *Omer* Baszę i przeyściu do niego kapitana *Varnakioti*, wydał tenże odezwę do wszystkich dowódców w Epirze, oświadczając im, iż nie prowadzi z nimi woyny, lecz jest ich bratem i żąda od nich tylko, aby mu dozwolili przeyścia do Morei z 6000 ludzi. Dowódcy Epiru odpowiedzieli mu bardzo pochlebnie, lecz razem ściągnęli 2000 ludzi pod dowództwem kapitana *Gura* dla wzmocnienia się. Omer Basza ruszył, i wysłał przednią straż z 2000 ludzi złożoną; ale zaledwo to woysko przeszło rzekę *Aspro*, gdy grecy wypadli na nie z kryjowek pomiędzy górami, i prawie wszystkich wycięli; nie wielu tylko schroniło się ku rzece Aspro i w niey utonęło. Dowiedziawszy się o tém *Omer*, czém prędzey z resztą woyska powrócił do *Arta*.

Francya.

Paryż, dnia 30 listopada.
(z Gazety Warszawskiey.)

Odpowiedź, jaką dziennik *Gwiazda* dał *Dziennikowi Rozpraw* na jego uwagi o stosunkach Francyi z Hiszpanią; ciągłe milczenie ostatniego, na powyższy artykuł, kończący się pamiętnemi słowami: *cóż znaczą rozumowania?* tryumfujące doniesienie, które umieścił wczora dziennik półurzędowy *Gwiazda*, a po nim *Monitor*, że obrady kongressu zgadzają się z życzeniem rojalistów, do których liczy się i dziennik *Gwiazda*, zawsze piszący o woynie; wszystko to domyślać się każe, iż nastąpi coś takiego, co ludzie pragnący woyny uważają za wstęp do zamierzonego przez nich celu. Bezwątpienia będzie to jaka *deklaracya*. Nie można z pewnością donieść o treści tey deklaracyi z powodu częstych obrad ministeryalnych u ministra woyny, z powodu wątpliwego wrażenia, jakie sprawią na pierwszych osobach w narodzie hiszpańskim, zwycięztwa nad woyskiem wiary odniesione. Zważywszy jednakże wszystkie okoliczności, zdaje się, że w tey chwili bardziey spodziewać się można woyny, aniżeli pokoju, jeżeli nie nastąpi jaka dobroczynna odmiana. Jeżeli ceny papierów uważać można za niewątpliwy berometr woyny lub pokoju, jak to zwykle bywa, natenczas domysł powyższy zdaje się być usprawiedliwiony: gdyż papiery ciągle spadają.

Wczora wieczorem ministrowie zebrali się na radę u ministra woyny, marszałka Xięcia *Belluno*.

Paryż dnia 2 grudnia.
(z Gazety Ryzk. Zuschauer.)

Nakoniec szczątki woyska jenerała *Eroles*

prosiły francuzkich placówek o przyjęcie ich do siebie; złożyły broń i 200 swych niewolników na wolność puściły.—Niektóre tuteysze gazety uważają za wielkie poniżenie narodowey chwały francuzkiey, że w Bruxelli przestano używać francuzkiego języka w publicznych aktach, w narodzie, którego język tak jeszcze jest nieokrzeszany (jak niderlandzki. Zapomnieli wszakże francuzi, że właściwy język każdego narodu jest dla niego naylepszym i nayszlachetnieyszym językiem.—Tuteysze gazety za pogłoskę obwieszczają, że *Mina*, na przypadek woyny z Francyą, kazał sporządzić tróykolorowe chorągwie, i przedsięwziął inne przygotowania do utworzenia batalionów ze stronników tych kolorów. *Quesada* miał wysłuchanie u Xięcia i Xiężney Angouleme.

P. Montmorency z Werony napowrót przybyły poseł, pracował już dwa razy z Królem i został wyniesiony do godności Xiążęcia. Na jutro oczekują tu przybycia Xięcia *Wellingtona*, który dnia 24 opuścił *Weronę*: Cesarskiego zaś Rossyyskiego posła Pozzo-di-Borgo, pojutrze.

Dnia 25 listopada donoszą z *Foix*, że dnia 21 Rejencya i wszyscy jey stronnicy wieś Llivią opuścili i schronili się do Francyi. *Eroles* do francuzkiey granicy *St. Beat* umknął.

Po powrócie P. *Montmorency* z *Werony*, możnaby zdaje się wnosić, iż wszystkie mocarstwa lądowe, zostawiły Francyi wolność obrania środków potrzebnych względem Hiszpanii; wszakże, rzeczone mocarstwa pokazują chęć wszelkiemi ją siłami wspierać. Podług powieści gońca przybyłego z Paryża do francuzkiego posła w *Madrycie*, poseł ten posłał i nawzajem otrzymał kilka not od ministra spraw zewnętrznych, a następnego poranku zebrali się wszyscy znakomitsi deputowani, do tegoż ministra.

Paryż dnia 3 grudnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Onegday wieczorem, pracował Król z prezesem Rady ministrów, a wczora z ministrem interessow zagranicznych i z Panem *Villèle*.

Dnia 30 z. m. o godzinie pół do 9tey wieczorem, przybył tu z *Werony* Vice-Hrabia *Montmorency*, a we trzy kwadranse po swojem przybyciu, udał się zaraz do Króla. Gdy wyjeżdżał z *Werony*, znaydowali się tam jeszcze wszyscy Monarchowie.

Xiąże *Wellington* miał opuścić *Weronę* d. 24 z. m. i za kilka dni jest tu spodziewany.

Wczora odprawiła się rada ministeryalna u Hrabiego *Villèle*, a wieczorem wysłano nadzwyczaynego gońca do *Madrytu*. We wczorayszym *Monitorze*, znayduje się postanowienie królewskie nadające tytuł Xiążęcia, Vice-Hrabiemu *Montmorency* i jego potomkom.

Jak w *Laybach* tak i w *Weronie*, Monarchowie niebyli obecnymi na obradach. Sami tylko ministrowie 5 mocarstw zgromadzali się, odebrawszy poprzednio przepisy od Monarchów swoich.

Xiąże *Montmorency* przywiozł własnoręczny list N. Cesarza Jmci Rossyyskiego do Pana *Marchangy*, pisany w pochlebnych wyrazach dla tego wymównego urzędnika.

Prokurator królewski założył appelacyą od wyroku sądu policyi poprawczey w sprawie Pana *Constant* z powodu odpowiedzi uczynioney Panu *Mangin*. Domaga się powiększenia kary. Sąd kryminalny paryzki wydał d. 1 grudnia wyrok przeciwko *Dellasserowi*, *Maurycowi* i *Marchandowi*, oskarżonym o pisanie grożących listów do sędziów przysięgłych w sprawie spiskowych z *Roszelli*. Wyrok zapadł dopiero po północy, sala była napełniona, a prezes zabronił wyraźnie wszelkich znaków radości lub nieukontentowania. *Delaserre* został uwolniony; *Mauryc* skazany na 6ciomiesięczne więzienie i 100 franków kary pieniężney. Oba ponoszą mają koszta prawne.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Ziemską Upitską w roku 1822 7bra 25 dnia nastałą, dla rozdzielenia między wierzycieli majątku Birzeł w Pcie Upitskim położonego do W. Ferdynanda Alexego Staniewicza b. Assesora należnego, do mieysca tąż remissą przepisanego przybyły, administracyą onego, komportacyą dokumentów i czynność jeometrom spełnić przeznaczył, a po ułatwieniu tego wszystkiego, co ostateczną rozprawę uprzedza, oną do dnia 10 januaryi 1823 roku odłożył, żeby więc pretensorowie i kredytorowie pod obawą amissyi swoje dowody w ostatecznym terminie jawili, tę wiadomość ogłasza. Dat 1822 mca 8bra 12 dnia Birzełły.

Wolno drukować Jan Olechnowicz Prezydent Ziemski Upit. Exd.

---

o Zbiegach.

3 Od Minskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectwa, aresztanci: Eugeniusz Sokołow, Alexander Kożyn, Bazyli Kotlarow, Andrzey Zaworoniew, Teodor Iwanow, i Jan Arapow, którzy na examinie powiadali siebie bydź poddanymi: Sokołow i Kożyn Kostromskiey gubernii, ze wsi Nikolska, obywatela Piotra Kuroczkina Tytularnego Sowietnika, mieszkającego w mieście Wołogdzie; Kotlarow Ekaterynosławskiey gubernii Wierchodnieprowskiego powiatu, obywatela Szarowa, z majątku Szara Słoboda; Zaworotniew Kamieniec podolskiey gubernii, bałtyńskiego powiatu, obywatela Hetmana Rzeuskiego, ze wsi Wielkiego Baudarowa; Iwanow rodem z Taurycktiey gubernii z miasta Oleszek, oddalony ze stanu duchownego, i Arapow niepamiętający mieysca swego urodzenia; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu dnia 29 augusta 1807 roku, uznani za włoczęgów i oddani do służby woyskowey; przymioty pomienionych włoczęgów: Sokołow wzrostu 2 arsz. $6\frac{1}{2}$ wier., twarzy podługowatey czystey, nosa średniego, oczu szarych, włosow rusych, mówi czysto, od urodzenia lat 20; Kożyn wrostu 2 arsz. $5\frac{3}{4}$ wiersz., twarzy podługowatey czystey, nosa małego, oczu ciemnorusych, włosow światłorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 18; Kotlarow, wzrostu 2 arszyny $5\frac{1}{2}$ wier. twarzy podługowatey czarniawey, nosa długiego z garbem, oczu karych, włosow czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 30; Zaworotniew, wzrostu 2 arsz. $6\frac{1}{2}$ wiers., twarzy małey sucharlawey, nosa cienkiego ostrego, oczu światłorusych, włosow ciemnorusych, od urodzenia lat 32; Iwanow, wzrostu 2 arsz. 6 wiers., twarzy okrągławey ospowatey, nosa długiego cienkiego, oczu szarych, włosow światłorusych, od urodzenia lat 27; i Arapow, wzrostu 2 arsz. 4 wierz., twarzy podługowatey czystey nieco trędowatey, nosa szerokiego, oczu szarych, włosow światłorusych, mówi czysto, od urodzenia lat 22; a zatem jeśli pomienieni włoczęgi okażą się do kogokolwiek należącymi, aby ten z prawnemi o przynależeniu ich dowodami, prosił, gdzie należy, w zakreślonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutow. Dnia 29 listopada 1822 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz

Wolno drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 149.

Wilno dnia 13 Grudnia Roku 1822 v. s.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Полевая Провіантская Коммисія Отдѣльнаго Литовскаго Корпуса обявлаетъ, что на поставку дла войск сего Корпуса въ Волынской Губерніи квартирующихъ провіанта, на продовольствіе съ 1го марта 1823 по 1е генваря 1824го годовъ будутъ производиться въ Волынской Казенной Палатѣ торги 11го, 12го и 13го а затѣмъ окончательные переторжки 15, 16 и 17 числъ генвара будущаго 1823 года.

На сіи сроки вызываются желающіе къ торгамъ съ законными залогами, на сей разъ въ пятую часть противу подряда. Планъ и кондиціи по коимъ производится будутъ сіи торги и поставка, суть тѣже самые, по которымъ производились уже торги, на поставку для войскъ Литовскаго Корпуса въ 1823 году провіянта. Въ прочемъ упомянутые планъ и кондиціи доставлены уже въ Волынскую Казенную Палату и публично въ оной открыты. Равно и другія свѣдѣніи, по предмѣту задаточной суммы и проч: всякому желающему обьявлены будутъ въ той же Палатѣ по первому востребованію. Сверхъ того можно о всемъ томъ освѣдомиться и въ Полевой Провіантской Коммисіи Отдѣльнаго Литовскаго Корпуса.

Военной Совѣтникъ Скрѣбніцкій.
8 кльасса Булашевичъ.
8 класса Качковскій.
Секретаръ Гулак.

1. Polowa prowiantska kommissya oddzielnego Litewskiego Korpusu ogłasza, iż na dostawę dla woysk tego korpusu w Wołyńskiey Gubernii kwaterujących, prowiantu, na utrzymanie od 1 marca 1823 do 1 stycznia 1824 roku, będą się odbywać w Wołyńskiey Skarbowey Izbie targi 11, 12 i 13, a potym ostateczne przetargi 15, 16 i 17 stycznia następującego 1823 roku.

Na te terminy wzywają się życzący do targow z prawnemi kaucyami, na ten raz w piątey części w proporcyi podradu. Plan i kondycye, podług których będą się odbywać takowe targi i dostawa, są też same, podług których odbywały się już targi na dostawę dla woysk Litewskiego Korpusu w 1823 roku prowiantu. Zresztą pomienione plan i kondycye nadesłano już do Wołyńskiey Skarbowey Izby i publicznie w niey odkryte. Również i inne wiadomości co do zadatkowey summy i t. d. każdemu życzącemu okazane będą w teyże Izbie na pierwsze zapotrzebowanie. Oprócz tego można się o tém wszystkiem dowiedzieć w Polowey Prowiantskiey Kommissyi Oddzielnego Litewskiego Korpusu.

Wojenny Sowietnik Skrebicki.
8 klassy Bułaszowicz.
8 klassy Kaczkowski.
Sekretarz Hułak.

Wezwanie sukcessorów.

1. *Chociaż Opieka Szlachecka powiatu wileńskiego po wielu ogłoszeniach od lat czterech w rozmaitych datach w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczanych, wzywała sukcessorow zeszłego z tego świata w mieście Wilnie Kapitana b. woysk polskich Jedlińskiego, aby z dostatecznem przekonaniem jawili się w kancelaryi Opieki dla odebrania pozostałego po nim funduszu; jednak gdy dotąd żadney nieotrzymała wiadomości, stosując się do postanowienia Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu, ogłoszenie w tym przedmiocie po raz ostatni ponawia, i ostrzega wszystkie interesowane osoby, a szczególniey sukcessorów, jeżeli przed dniem 1 maja roku następnego 1823 niezgłoszą się, Opieka zmuszoną będzie rozporządzić funduszem Kapitana Jedlińskiego stosownie do prawa. Roku 1822 grudnia 11 dnia (podpisano) Prezes Opieki Marszałek Wileński Ignacy Baliński.*

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Z. Siemaszko.

1. *Niżey piszący się w imieniu własnym i żony swey, ma honor swych i żony swey JWW. WW. Wierzycielow zawiadomić, iż w celu ostatecznego ułożenia się z tymiż JWW wierzycielami, do każdego po osobno listownie zgłaszając się, żądał zebrania się na dzień 1 tego miesiąca i roku do Wilna, do Pałacu JW. Michała Hrabiégo Tyszkiewicza, pułkownika W. b. Pol., Prezydenta b. Sądow Granicznych Appell. Gubernii Lit. Wileńskiey i Kawalera, na Niemieckiey ulicy położonego, gdzie miały bydź zagaione układy. Lecz gdy jedni przybyli, drudzy niebyli obecni; i w takim razie za zgodzeniem się obecnych JWW. wierzycieli, przedsięwziołem przez Gazetę Kuryera Litewskiego uwiadomić, aby byli łaskawi sami, lub umocowani plenipotenci z dowodami probującemi należnoście, na dniu 3 januaryi r. przyszłego, do pomienionego Pałacu w Wilnie zebrać się upraszam. Dat r. 1822 grudnia 2 dnia. Bonawentura Granicki Regent b. Grodzki Ptu Upit.*

1822 xbra 9 d., wolno drukować Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

Sąd Exdywizorski.

1. *Sąd Taxatorsko Exdywizorski Dekretami Sądu Głównego 2go departamentu Obwodu Białostockiego, jednym w roku 1818 maja 14, drugim w roku teraźnieyszym 1822 maja 4 dnia ferowanemi, w dobrach Koplanach w Obwodzie i Powiecie białostockim, na usatysfakcyonowanie kredytorów do massy Józefa Orsetego i do majątku zeszłego JW. Wiktora Grądzkiego Stackiego Sowietnika Marszałka Obwodu Białostockiego i kawalera, mających pretensye ustanowiony. Pierwszych ninieyszym zawiadamia, że konkurs jeszcze za byłego rządu pruskiego na majątek zeszłego Józefa Orsetego podniesiony, a następnie w Sądzie Głównym Obwodu Białostockiego 2go Departamentu przez kredytorów tegoż poparty w dniu 23 apryla następnego 1823 roku przez sąd niniejszy sposobém taxy i exdywizyi wszelkich funduszow tegoż ostatecznie na gruncie dóbr Koplan uskutecznionym zostanie. Drugich zaś wzywa: iżby, mający z jakiegobądź źródła do zeszłego JW. Marszałka Grądzkiego pretensye, po uzyskanie satysfakcyi z majątku jego z taxy i exdywizyi wieczystey jednocześnie w dobrach Koplanach w powyżey wyrażonym terminie 23 apryla 1823 roku ostatecznie odbyć się mającey, osobiście lub przez prawnie umocowanych plenipotentow, do tegoż Sądu pod upadkiem w rzeczy, czyli wieczną amissyą jawili się i stawali. Datt roku 1822 maja 27 dnia. Jan Pułkowski prezydujący Exdywizor. Wincenty Łapiński Sędzia Exdywizor. Józef Pienkowski Asessor Exdywizor. Regent Sądu Exdywizorskiego Stanisław Laszkiewicz.*

Pozew.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy funduszu Józefa z Xiążąt Jaksow Brzezińskiego Podkomorzego Halickiego Sowietnika Nadwornego i Kawalera z instancyi Ur. Kazimierza Hryniewicza Regenta Ziem. Braslawskiego, dekretem Sądu Exdywizorskiego w dniu 19 7bra roku idącego 1822 naznaczonego Prokuratora, przeciwko Ur. Józefowi Kapitanowi i Aloizemu Porucz-

nikowi Woysk Rossyyskich Skiermontom, Grafowi Józefowi Szadurskiemu Sowietnikowi i Kawalerowi, Samuelowi Szambel. b. dworu Pol. i Ignacemu Kuchmistrzowiczowi Rykom, Hieronimowi Oskierce Chorążemu b. Ptu Lucyńskiego, Alexandrowi i Antoniemu Rykom Szambelanicom Dworu Pol., Szmyttowi Majorowi Woysk Rossyyskich, Michałowi Żołądziowi Regentowi Dyneburskiemu, Dyonizemu i Ignacemu Mohlom Sukcessorom Dyonizego Mohla Sędziego Dyneburskiego, Karolinie matce Bogumile córce Poljanowey Sędzinie Dyneburskiey, XX. Missyonarzom Krasławskim, de Waldenowi, Tarwidowi, Onufremu i Janowi Brzezińskim, do roku 1809 zarządzającym w Kastyrze, Felixowi Jerzemu i dalszemu rodzeństwu Maciejewskim, Janowi Czyżowi Skarbnikowi Wilkomierskiemu, Zakrzewskim, Jakimowiczowi, Podskoczymowi, Konarzewskim, Janowi Roszanowiczowi Chorążemu Woysk Rossyyskich, Franciszkowi i Michałowi Turom, Justynowi Matkiewiczowi Szambelanowi b. Dworu Pol., Zygmuntowi Bartoszewiczowi Podczaszycowi, Kazimierzowi Frąckiewiczowi, Kortowskiemu, Xdzu Ferdynandowi Łakowiczowi plebanowi Pelikańskiemu, Moyzisowi, Hichlawenom kupcom Ryskim, Bottomowi lub jego sukcessorom, Chludzińskim, Kazimierzowi Możeykowi, Janowi Kiberściowi lub jego Sukcessorom, Janowi Szustowickiemu, Janowi Borchowi, Konstancyi Woyninie Sędzinie Ziemskiey Pińskiey, Kantytatowi Boufałowi Pisarzowi b. Ziemskiemu Dyneburskiemu, Michałowi i Jadwidze z Makowskich Mamonowiczom, Michałowi Czapskiemu Czesnikowi Połockiemu, Sawaszkiewiczowi kupcowi Połockiemu, Jerzemu Olszewskiemu, Karolowi Łasce, Gierwazemu Swiętorzeckiemu Komiss. Mińskiemu, Józefowi Krasnobędzkiemu, Józefowi Straszewiczowi, Sukcessorom Ignacego Marynowskiego, Lechowi, Dominikowi Lemieszowi głowie miasta Dryzy, Leybie Kuszerowiczowi, Abramowi Mowszowiczowi, Giecelowi, Jankielowiczowi, i Jankielowi Dubińskiemu, Abramowi Chaimowiczowi Doktorowi Druyskiemu i siestrze jego Chayce Chaimowiczowey, Leybie Szołomowiczowi, Abramowi Dawidowiczowi, Leybie Abramowiczowi, Izraelowi Mejerowiczowi, Srolowi Mejerowiczowi, Eliokimowi Gice Leyzerowiczom, Zelmanowi Abramowiczowi, Szachnie Lewkowiczowi, oraz dalszym kredytorom i różnego tytułu pretensorom, tudzież do massy zawiniającym debitorom w referencyi do wszelkich dowodow pisma, edyktalnie wynosi się oto: iż gdy mocą remissy Sądów Głównych drugiego Departamentu Guberniow Witebskiey i Wileńskiey, w roku 1821 zakroczoney Sąd Exdywizorski po załatwionych prawem przepisanych dyllacyach i odbytych Aktach iukwizycyi, kalkulacyi, werefikacyi dzień 1 xbra roku idącego 1822 na zjazd oczewisty zadeterminował, przeto żał. w skutek nadaney sobie prokuracyi na zamiar ostatecznego i jeneralnego ze wszystkiemi rozrachunku przed tenże Sąd Exdywizorski strony interessowane powołując, zakłada prożby: zatwierdzenie wszelkich dowodow ze strony massy komportowonych w terminie dekretem exdywizorskim przeznaczonym i na Sądzie zaprodukować się mających, mocą których przyjęcia ogulnego rozrachunku tak z wierzycielami różnego tytułu pretensorami nie mniey i debitorami do konkursu massy funduszu Ur. Podkomorzego Brzezińskiego powołanymi, stosownie do przedpisanią remissy we wszystkich stosunkach według praw Naymiłościwiey darowanych i Ukazów Monarszych postąpienia, na niestawających stronach amissyi wieczney w ich pretensyach zapisania, a na debitorach summ wykazanych z procentami i expensami prawnemi przez inekwitacyą na majątku nieruchomym, a przez licytacyą ruchomego dla massy wskazania, o bliższość do dowodu i odwedu i o to wszystko co czasu sprawy proszonym będzie, z wolną tey żałoby poprawą.

Rcku 1822 mca 9bra 25 dnia Woźny świadczę, iż tego pozwu kopie z autentykiem zgodnie z instancyi WJmć Pana Kazimierza Hryniewicza Regenta Ziemskiego Brasław. Prokuratora massy funduszu JW. Józefa Brzezińskiego Podkomorzego Halickiego Sowietnika Nadwornego i Kawalera, JWW. i WW. Wierzycielom i debitorom w górze wyrażonym przed Sąd Exdywizorski podałem i przez Gazetę Kuryera Lit. wszystkie strony o terminie stawania i oczewistey rozprawie od dnia 1 mca xbra r. idącego poczynającey się ogłosiłem. Józef Józefowicz Woźny Sądow Ptu Zawileyskiego.

Roku 1822 mca 9bra 27 dnia Woźny w górze wyrażony takowy pozew stawając osobiście przed Sądem Exdywizorskim zeznał, Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasł. Prez. Exdywizor.

Powyższy Edyktalny pozew że wolno drukować świadczę Prez. Exdywizor Kazimierz Alexandrowicz Pisarz Ziem. Brasł.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Sądu Głównego 2 Departamentu obwodu Białostockiego w roku idącym marca 28 dnia ferowanym, na usatysfakcyonowanie wszystkich kredytorow i pretensorow W. Macieja Bartochowskiego b. Deputata ptu Bielskiego przez taxę i exdywizyą dóbr jego Topczewa, Wolki Piatkowskiey, Woikow i Sieskow w Powiecie Bielskim, a dóbr Pisankow, Milewa i Wilanowki z przynależnościami, w Powiecie Białostockim, w obwodzie Białostockim położonych, przeznaczony, na pierwszym zjazdu swoiego terminie, tymże Dekretem zadeterminowanym, administracyą dóbr konkursowych wyżey wyrażonych po zinwentowaniu urzędowym onych ustanowiwszy, w wypełnieniu dalszych sobie tąż remissą przepisanych poleceń, kopią z spraw i komportacye tak na dziedzicu dla wyswietlenia massy majątku konkursowego, jak równie i na kredytorach i z jakiego bądź zrzódła pretensorach do teyże massy roszczenie mieć mogących, dla wykazania massy tychże pretensyow i długow na dzień 1 Julii teraźnieyszego 1822 roku do kancelaryi Sądu spraw Cywilnych Bielskiego i Drohyckiego Powiatow w Bielsku przeznaczył; i do spełnienia tego, wszystkich stawających i niestawających do tego konkursu mogących mieć uczesnictwo aktorow w tym terminie zobowiązał, a w dalszym spełnieniu tychże Sądu Głównego poruczeń, wymiar tychże dóbr Geometrom do tego przeznaczonym uskutecznić przepisał, i powołać stosownie do teyże remissy wszystkich kredytorow i pretensorow, przez pubiczne w Gazetach krajowych i zagranicznych awizacye trzykrotnie umieścić się powinne postanowiwszy, czasu do spełnienia tego wszystkiego do dnia 15 marca 1823 roku użyczył, w którym terminie ostatecznie dzieło swoje ukończyć zadeterminował, na skutek jakowego swojego postanowienia, przez niniejsze wzywa wszystkich gdziekolwiek okazać się mogących wierzycieli i pretensorow do massy majątku pod konkurs wystawionego W. Macieja Bartochowskiego, z jakiego bądź zrzódła roszczenie mieć mogących, ażeby na terminie 1 Julii w tym kraju zamieszkali a zagraniczni okazać się mogący w każdym czasie, od daty dóyścia ich niniejszey wiadomości do dnia 15 marca 1823 roku spełniwszy, do kancelaryi Sądu Cywilnego Bielskiego kopie spraw i komportacye w tym powyższym terminie pod wiecznym upadkiem w pretensyach, czyli amissyą rzeczy, do tego Sądu przez się lub przez umocowanych Plenipotentów jawili się. Inaczey za niejawieniem się że naysłusznieysze pretensye upadkowi wiecznemu ulegną, ostrzega. Dat na sessyi w dobrach Topczewie 1822 roku miesiąca maja 16 d.

Jan Putkowski Prezydujący Exdywizor. Wincenty Łapiński Sędzia Cywilny i Exdywizor. Paweł Hryniewski Sędzia Grodzki i Exdywizor. Regent Sądowy Exdywizorski Stanisław Łaszkiewicz.

Pozew.

2. *Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.*

Na skutek wyroku Magistratu Wileń. w roku 1822 mca zapadłego, na mocy zakroczoney Remissy Sądu Głównego Departamentu czasowego, w

sprawie konkursowey W. Józefa Statkowskiego b. Burmistrza, Ur. Maciey Pawłowski pozywa przed tenże Sąd Magistratu Wileń. do oczewistey rozprawy wszystkich kredytorów i pretensorow tegoż Burm. Statkowskiego, jak równie Jana Kamińskiego, Józefa Marcinowskiego, Mateusza Żółkowskiego, i Józefa Iwaszkiewicza byłych Radnych miasta Wilna, do wspólnego znoszenia długów, na wspólne potrzeby Miasta u Skawrońskich zaciągnionego, i rozliczenia się, Franciszka Poznańskiego Prezydenta M. Wilna, i całą Radę M. Wilna do zaspokojenia pretensyi należney Statkowskiemu w ilości rubli sr. 690, do zabonifikowania awansowanych przez Statkowskiego, już to z własnych funduszów, już to z zaciągniętych u różnych osób kredytów, summy rubli srebr. 2050 kop. 17. i dalszych, jakie tylko wykazanemi będą, tudzież debitorów tegoż Statkowskiego okazanych przez jego, jako to: Onufrego Eytmina Sędziego Grodz. Trockiego Starosty Gumbrzańskiego za kartą w roku 1811 apr. 28 dnia wydaną rubli sr. 150 z procentem, Józefa Janowskiego o rubli sr. 25, Jana Janowskiego o rubli sr. 15, muzyka Kolwińskiego o rubli sr. 15, Jana Hrabi Sierakowskiego o czer. zł. 180, Jenerała Chotwicowa o rubli sr. 100, Marszałka Szemiota o rubli sr. 200; i zakłada prośby o sądzenie wykazanych summ na debitorach z procentami i expensami na rzecz massy, i onemi kredytorów obdzielenia, a byłych Radnych Kamińskiego, Iwaszkiewicza, Marcinowskiego, i Żełkowskiego do wspólnego ewinkowania Statkowskiego, i wyliczenia się, o zapisanie amissyi na kredytorach niejawiących się i pretensorach, i zaskutecznienie we wszystkim warunków Remissy i dekretu akcessoryynego, i oto co w ciągu sprawy dowiedzionym będzie. Salva melioratione żałoby.

Roku 1822 grudnia 7 dnia, Woźny świadczę, iż kopią tego pozwu z oryginałem zgodną w sprawie konkursowey Ur. Józefa Statkowskiego b. Bur. M. W. po wszystkich kredytorów, pretensorow i debitorow tegoż Statkowskiego w skutek dekretu Sądu Magistratu Wileń. do gazety Kur. Lit. dla wiadomości o tym intessowanych podałem. Stanisław Parymonowski woźny Ptu Wileńskiego.

Takowy pozew wolno drukować 1822 xbra 7 dnia, Wincenty Malinowski B. M. W.

---

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Ziemskiego Ptu Rosień. na wymiar satysfakcyi dla kredytorow W. Ferdynanda Iwanowicza Chor. Ptu Rosień. Dziedzica dóbr Janowa destynuowany, stosownie do prawideł teyże remissy dnia 28 października r. bieżącego w mieście powiatowym Rosieniach w zastołowym Ziemskim komplecie Sądownictwo otworzył, i skłaniając się do przedstawionych od stron życzeń, postanowił dnia 15 stycznia następującego r. 1823 ostatecznie wziąć sprawę w namowę, a ztąd żeby interesowane strony do tego czasu przedstawiły swoje pretensye do rekognicyi, oraz iżby wszelkie zrodzić się mogące przeszkody do oczewistego wyrokowania przed tym terminem ułatwiły, przez niniejszą awizacyą po trzykroć w Gazecie Kuryera Lit. zamieszczającą się zawiadamia, a na pretensye do powyższego terminu niejawione, amisyą zapisać deklaruje. Działo się w Rosieniach 1822 grudnia 2 dnia.

Prezydent Ziemski i Exdywizor Jan Kalinowski.

Ziemski Ptu Rosień. i Exdywizorski Regent Ignacy Jatowtt.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 8 grudnia: rubel srebrny 3 rub. 78½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 54, stary r. 11 kop. 35, imperyał r. 36 kop. 75.

PROSPEKT.

Muzyka od dawnych czasów, zdaniem światłych i nieuprzedzonych mężów, umieszczona jest w rzędzie naycelnieyszych i nayprzyjemnieyszych sztuk pięknych. Władza jey, jaką ma nad naszym umysłem, jest niezaprzeczona. Starożytni czuli jey dzielność, i pracowali nad jey ukształceniem. Grecy szczególniey w naywiększém ją mieli poważaniu. Ona wzbudzała ich serca do czynów chwalebnych, i zapalała w nich miłość do cnoty! Niezliczony szereg nowożytnych, a nawet współczesnych kompozytorów, do naywyższego doskonałości przyprowadził ją stopnia. Wiele szkół praktycznych, wydanych za granicą, przyczynia się dotąd z niewypowiedzianą korzyścią dla uczących się i uczących, do nabycia dobrego gustu, i wyborney, naytrudnieyszych sztuk exekucyi.

Między naycelnieyszémi szkołami na Fortepiano, za granicą wydanémi, dwie dotąd mianowicie zasługują na szczególnieyszą wartość i uwagę:

Pierwsza szkoła jest Pani Mążeru (Montgeroult), która przez wynalezienie i otworzenie zupełnie nowey drogi, nierównie łatwieyszey i krótszey, dla wydoskonalenia się w muzyce, podług istotnych jey prawideł, przed wszystkiemi innemi szkołami otrzymała pierwszeństwo.

Druga szkoła praktyczna jest Karola Arnolda. Ta, nie tylko przez dobór naylepszych exercycyi, lecz nadto przez gustowne ich kompozycye, łączące w sobie wielki pożytek z przyjemnością, szczególnieyszą w oczach znawców i amatorów uzyskała wziętość.

W naszym kraju, nauka muzyki, znacznie już upowszechniona, okazuje gust i rozszerzone światło w narodzie. Ale ten piękny talent, żeby prawdziwie mógł się dadź uczuć młodemu, i rzetelny przynieść dla niego pożytek; wymaga nieodbicie jasnego wyłożenia początkowych prawideł, i zgłębienia, że tak powiem, z gruntu zasad nauki, w którey ważnieyszym jest przedmiotem praktyka, a niżeli teorya. Nierównie bowiem trudnieysze jest dobre wyexercytowanie palców: gdyż przy ciągłey pracy, ledwo w lat kilka można nabyć w nich mechanizmu, kiedy przeciwnie teoryi muzyczney, do grania potrzebney, łatwo i w krótkim czasie nauczyć się można. Żadnym zaś sposobem, bez dokładney szkoły praktyczney, bez światłego i biegłego nauczyciela, dokazać tego nie podobna.

Szkoła Pani Mążeru, nie będąc w języku oyczystym, przez to samo nie każdemu z Polaków jest użyteczną, nadto dla znaczney swey ceny trudną do nabycia niektórym bydź może. Ułatwienie takowych trudności, i chęć upowszechnienia w naszym kraju tylu pożytecznych wynalazków w muzyce, przez wspomnioną Panią Mążeru i sławnego Filda; są mi powodem do wydania ninieyszey szkoły praktyczney na Fortepiano. Usłużyć przeto, i rzetelny przynieść pożytek mym ziomkom, dopomódz amatorom muzyki, niemającym sposobności brania nauki od dobrych i wybornych mistrzów, wyprowadzić ich z drogi tak łatwey, a tyle błędney! w tém co się nazywa dzisiay talentem exekucyi; oto jest właśnie istotny dzieła mojego zamiar.

To, co z własnego, przez lat kilkanaście, doświadczenia poznałem, że jest prawdziwie dla uczącego się pożyteczne; to, co stosownego do mojego przedmiotu, w naywybornieyszych dziełach: Pani Mażeru, PP. Arnolda, Karola Czerny, Filda i innych, znalazłem; to nakoniec, com z ust sławnego Filda słyszał, i z jego światłych nauk skorzystał; który nowy gust, tyle naylepszych sposobów w układzie palców utworzył, i wcale oryginalny rodzay exekucyi odkrył; to wszystko dla pożytku uczących się muzyki, obojey płci, rodaków, w przyzwoity porządek ułożywszy; pod sąd publiczności oddaję. Wielka to będzie dla mnie za pracę moję nagroda, jeżeli ta szkoła, jakikolwiek wzgląd w oczach znawców znaydzie; a nade wszystko, jeżeli rzetelnie pożyteczną dla uczących się i uczących stanie.

Tytuł i rozkład dzieła są następujące:

SZKOŁA PRAKTYCZNA NA FORTE-PIANO,

Prowadząca stopniami, od pierwszych początków, do naywiększych trudności, z którey, mało znający muzykę, mogą się wydoskonalić. Zawierająca przy tém prawidła dobrego układu palców (doigté) *według metody Pani Mażeru i sławnego Filda, zbiór trudnych passażów wyjętych ze wszystkich koncertów i innych dzieł kompozycyi Filda, na których jest napisany własny jego układ palców* (doigté), *opisanie nakoniec niektórych prawideł Teoryi, ułożona z dzieł naysławnieyszych Autorów.*

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Rozdział 1. O pozycyi korpusu, dobrym trzymaniu rąk, i wyborze dla uczniów instrumentu.

Rozdział 2. Zawiera sto elementarnych exercycyy, ułożonych z pięciu klawiszów, dla nabycia łatwości równey w każdym palcu obu rąk, i trzymania ich w dobrey pozycyi, tudzież ażeby się palce swobodnie między sobą odłączały.

Rozdział 3. Gamy ze wszystkich tonów major jako i minor, przez oktawy, decymy, i sexty. Także Gamy kromatyczne przez oktawy, decymy, sexty i tercye minor.

Rozdział 4. Sto exercycyy, równie jak na prawą tak i na lewą rękę, dla nabycia mechanizmu i łatwości w przekładaniu palców w różne pozycye, tudzież dla nabycia w nich siły.

Rozdział 5. Zbiór trudnych passażów, wyjętych z dzieł naysławnieyszych autorów, dla wyexercytowania rąk, w różnych zmianach i poznania prawideł układu palców (*doigté*) według metody Filda.

Rozdział 6. Gamy podwóyne dyatoniczne, i kromatyczne, tudzież exercycye, szczególnie dla czwartych i piątych palców w celu nabycia równey z innemi łatwości i siły.

CZĘSC DRUGA.

Rozdział 7. Zbiór naytrudnieyszych passażów, wyjętych ze wszystkich koncertów i innych dzieł kompozycyi Filda, z własném jego oznaczeniem układu palców (*doigté*).

Rozdział 8. O tryllach pojedyńczych, podwóynych, i potróynych, wynalazku Filda, tudzież o mordendach różnego rodzaju.

Rozdział 9. O praktyce, i o nayłatwieyszym a prędkim sposobie uczenia się dobrze grać na Fortepiano.

Rozdział 10. O guście, akcentach, i innych znakach do tego przedmiotu należących.

Rozdział 11. O pedałach, i stosowném ich użyciu, z ostrzeżeniem: że niewłaściwie niektórzy nazywając pedał forte (który się nazywa po francuzku *grande pedale*) z tey przyczyny, fałszywie go biorą. Rozumiejąc bowiem, przez to nazwanie, że ten pedał zrobiony jest dla grania forte, a używając go niestosownie; naybardziey tém psują sztukę.

Rozdział 12. Opisanie historyczne muzyki, o starożytnych i współczesnych sławnieyszych autorach, ich guście i wynalazkach, o kompozycyi oryginalney sławnego Pitagoresa, który przez rachuby matematyczne, wyrzucił z muzyki wszystkie dyssonansy, czyli tony fałszywe, i pierwszy podniósł muzykę do zaszczytnego znaczenia sztuki, to jest: oparł jey naukę na pewnych zasadach i prawidłach. O poprawieniu takowey muzyki przez Arystoxena, wprowadzeniu dyssonansów, i wydoskonalaniu jey stopniami przez innych autorow. Wykład przyczyn: na co są potrzebne w muzyce dyssonansy, i dla czego nie można się bez nich obeyść? chociaż te będąc tonami fałszywemi, nayglównieyszemi są nieprzyjaciółmi muzyki. Opisanie dla czego stróny mosiężne, mające nierównie mocnieyszy ton od strón baranich, mnieyszą jednak, niżeli ostatnie, sprawiają nam przyjemność. Porównanie naostatek muzyki z malarstwem.

Dzieło to wydane będzie po polsku obok z tłumaczeniem francuzkiém, ze wszelką starannością i na pięknym papierze. Cena prenumeraty na exemplarz jeden sześć rubli srebrnych z góry. Prenumerata przyymuje się w Wilnie, w xięgarni Uniwersyteckiey u JP. Zawadzkiego. Za okazaniem biletu, po ukończeniu druku, oddane będą exemplarze. Osoby mieszkające odlegle od Wilna zgłosić się raczą listownie do wspómnioney xięgarni, którym odesłane będą exemplarze przez pocztę, natychmiast po wydrukowaniu.

Na to dzieło przyymować się także będzie prenumerata:
w Krzemieńcu u Glücksberga.
w Warszawie u Zawadzkiego i Węckiego, także u Glücksberga.
w Krakowie u Józefa Mateckiego, także Ambro: Grabowskiego.
we Lwowie u Karola Pfaffa, także u Karola Wilda.

J. Kozłowski.

Obserwacye meterologiczne.	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.		Wiatry.	Odmiana w powietrzu
	dnia 11	średnia	27 cal. 7,16 lin.	— 0,91	stopni	Północ. Zachodni	Snieg
	dnia 12	średnia	27 — 10,73 —	— 5,33	— —	Północ. Zachodni	Pochmurno
	dnia 13	godz. 8	27 — 10,8 —	— 5,5	— —	Zachodni	Snieg

Wilno dnia 13 Grudnia 1822 Roku v. s.

Dzierżawa 12toletnia.

2 Od Mińskiey Skarbowey Izby ogłasza się, że niżey wyrażone Skarbowe majątki i artykuły czynszowe oddają się od 12 kwietnia następującego 1823 roku, na oznaczony naprzeciw każdego czas, w arendowną dzierżawę, a zatem życzący wziąć w takową dzierżawę, zechcą jawić się do tey Izby z dostatecznemi w proporcyi dwoletnich dochodow, kaucyami, na targi w terminach, 1szym dnia 8, 2gim 10 a 3cim 13 miesiąca marca 1823 roku. Majątki te są następujące:

Nazwiska powiatow i majątkow.	Liczba po ostatniey rew. Domow	Dusz Mężczyzn	Dusz Kobiet	Ziemi uprawney i sianożęci.	Rocznego podług inwentarza i kontraktow dochodu. Srebrem Rub.	Srebrem Kop.	Assygn. Rub.	Assygn. Kop.	Na wiele lat
w POWIATACH: *Wileyskim.*									
Starostwo nowikowskie bez ekonomicznego zabudowania	14	30	26	Włościańskiey uprawney i pod sianożęcią 352 dziesięcin, 860 sążni, ekonomiczney dolowey takieyże 69 dziesięcin, 2250 sążni.	185	90	—	—	na 12
Starostwo Bytkowskie z samey ziemi składające się	—	—	—	Uprawney 205 dzies. 1819 sąż. sianożęci 7 dzies. 1450 sążni.	68	—	—	—	12
Borysowskim. Majątek Jakubowicze . .	10	27	37	Włościańskiey uprawney i sianożęci 105 dzies. 1974 sąż. ekonomiczney uprawney 64 dzies. 968 sąż. sianożęci 29 dzięs. 519 sążni	352	—	—	—	12
Dziśnieńskim. Starostwo Borkowskie z samey ziemi składające się.	—	—	—	Uprawney 16 dzies. 1600 sąż., sianożęci 8 dzies. 1560 sąż.	30	—	—	—	12
Swiderskie......	11	24 i wolnych rolników. 5	34	Włościańskiey uprawney i sianożęci 414 dzies. 643 sąż., ekonomiczney uprawney 56 dzies. 445 sąż. sianożęci 17 dzies. 1848 sążni.	370	1/4	—	—	12
Część starostwa Sutorowickiego	2	5	6	Włościańskiey uprawney i sianożęci 73 dzies. 2094 sąż. ekonomiczney uprawney 41 dzies. 950 sąż. sianożęci 10 dzies. 1046 sąż.	62	40	—	—	12
Część starostwa Bernatowskiego bez włościan	—	—	—	Uprawney 206 dzies. 346 sąż. sianożęci 21 dzies. 753 sążni.	71	20	—	—	12
Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow . .	10	21 i wolnych rolników 40	31	Włościańskiey uprawney i sianożęci 448 dzies. 1594 sąż., ekonomiczney uprawney 75 dzies. 952 sąż. sianożęci 12 dzies. 1710 sążni.	989	6 3/4	—	—	12
Woytowstwo Druyckie, i Przebordzkie, czyli folwark Linkowszczyzna, osadzona po większey części szlachtą i wolnymi ludźmi	31	55 i wolnych rolników 25	50	Włościańskiey uprawney i sianożęci 2794 dzies. 1945 sąż., ekonomiczney uprawney 109 dzies. 866 sąż. i sianożęci 116 dzies. 287 sążni.	2969	45 1/2	—	—	12
Pińskim. Starostwo Sankowickie .	6	13	15	Włościańskiey uprawney i sianożęci 287 dzies. 2269 sążni.	145	—	—	—	12
Starostwo Wulwickie .	2	5	6	Włościańskiey uprawney i sianożęci 52 dzies. 1064 sążni.	23	—	—	—	12
Starostwa z samey ziemi składające się. Suszyckie	—	—	—	Uprawney 59 dzies. 1643 sąż. sianożęci 4 dzies.	49	50	—	—	12
Czerniachowskie . . .	—	—	—	Ziemi uprawney 16 dzies. 145 sążni.	17	—	—	—	12
Załużskie . . .	—	—	—	Uprawney 75 dzies. 271 sąż. sianożęci 2 dzies. 807 sążni.	36	45	—	—	12
Rudkowskiey	—	—	—	Uprawney 182 dzies. 972 sążni sianożęci 57 dzies. 132 sążni.	83	90	—	—	7
w Bobruyskim. Woytowstwo Załużskie .	95	259	249	Włościańskiey uprawney 1393 dzies. 1160 sąż. ekonomiczney uprawney 210 dzies. sianożęci wogóle 448 dzies. 1142 sążni.	1437	5 1/2	919	98 1/2	12
Starostwo Grajewszczyzna z samey ziemi składające się	—	—	—	Uprawney 19 dzies. 304 sąż. sianożęci 1 dzies. 2280 sążni.	15	—	—	—	12
w Mozyrskim. Starostwo Bukatskie z samey ziemi składające się	—	—	—	Ziemi uprawney 42 dzies. 161 sąż. i sianożęci 1 dzieś. 1000 sążni	—	—	16	25	12
takież Malickowieckie	—	—	—	Ziemi uprawney 66 dzies. 1457 sążni.	30	—	—	—	12
W starostwie Boryskowickim dwa młyny, rudzieński i kamieński . : . .	—	—	—	—	—	—	290	—	12

Sowietnik Michał Smitko.
Sekretarz Weredin.

Arendowna dzierżawa.

2 Izba Skarbowa Litewsko Wileńska podaje do wiadomości; że niżey w Tabelli pomienione Skarbowe dobra, w różnych powiatach tey Gubernii położone, będą się oddawać w teyże Izbie przez pu-

bliczną licytacyą roku następującego 1823 miesiąca stycznia w dniach 15, 17 i 19, jedne które zupełnie zawakowały, te w 12toletnią arędowną possesyą, drugie zaś, które zostając już w takowey possesyi i na innych prawach, za nieakuratną opłatę przez possesorow należnego do Skarbu dochodu od nich się odbierają, do ukończenia lat zakreslonych nieakuratnym possesorom, o których przy targach objawiono będzie, i po zalicytowaniu jak pierwsze, tak i drugie postąpią w posseyą z 12 apryla rzeczonego 1823 r., przeto mający zamiar licytowania takowych maiątkow, raczą przybydź na pomienione terminy do Izby Skarbowey Wileńskiey, lub też przysłać umocowanych od siebie plenipotentow, z ewikcyami odpowiedniemi dwuletniey intracie, jaka z ostateczney licytacyi wypadnie, równie też ze świadectwami Sądu Głównego Departamentu 2go o swobodności majątkow lub kamienic w ewikcyą oddających się upewniającemi. Listopada 29 dnia 1822 roku. Sowietnik Kołkowski.

Justyn Zdzitowiecki Sekretarz Koll.

N.	Nazwiska majątkow w powiatach.	Sytuacya majątkow wedle inwentarzow i dochod z onych. Folwarkow.	Miasteczek.	Wsiow i zaściankow.	Liczba różnego rodzaju dymow.	Dusz mężkiey płci po rewizyi 1816 roku.	Lustracyyny dochod. Srebrem. Rubli	Kop.	Ceny za które już były licytowane. Assygnat. Rubli	Kop.
	Majątki wakujące:									
	Wileńskim.									
1	Matakiemie Milaniszki Dzierżawa -	—	—	—	4	4	84	45	—	—
	Trockim.									
2	Nowosady Dzierżawa - - -	1	—	—	—	—	133	50	—	—
	Oszmiańskim.									
3	Nerowka Dzierżawa - - -	—	—	—	1	—	60	—	—	—
4	Krawcowszczyzna - - - -	—	—	—	—	—	35	90	—	—
	Brasławskim.									
5	Bernatowskiego część starostwa -	1	—	4	11	5	408	15	—	—
6	Druyskie zasnudzkie woytowstwo -	4	—	72	454	494	8394	88½	—	—
7	Dubinowo Starostwo - - -	1	—	6	63	48	729	19	—	—
8	Skaystuły Folwark - - - -	1	—	2	2	5	27	60	—	—
9	Sołoki i Jeziorosy Klucz - - -	1	2	118	290	1037	11,455	95	—	—
	Rosieńskim.									
10	Juryzdyka w Rosieniach po Zukowskiey	—	—	—	—	—	9	—	70	—
11	Dulki Dzierżawa - - - -	—	—	1	8	15	78	14	360	—
12	Cyganiszki Dzierżawa - - -	—	—	—	—	—	3	—	12	—
	Kowieńskim.									
13	Kružonce Dzierżawa - - -	1	—	—	15	7	333	10	—	—
	Wiłkomierskim.									
14	Miszkiszki folwark - - - -	1	—	1	3	6	78	—	—	—
15	Aużustrupis alias Powiżynce - -	1	—	2	5	19	175	—	—	—
	Oprócz tego oddają się jeszcze w 12stoletnią arendowną tenutę na osobnych warunkach, o których przy licytacyi będzie objawiono.									
	w Mieście Poniewieżu.									
	Traktyer i Młyn									
	Majątki odebrane od byłych possesorow zaniewypełnienie przyjętych imi na urządzenie dóbr skarbowych prawideł.									
	Brasławskim..								Srebrem	
16	Sutorowicze Dzierżawa - - -	1	—	1	6	8	81	—	200	—
17	Miłasze Starostwo - - - -	1	—	—	13	38	278	40	425	—
	Oszmiańskim.									
18	Czotyrki Dzierżawa - : - -	—	—	1	6	19	182	25	188	—
	Trockim.									
19	Gumbrany Dzierżawa - - -	—	—	—	—	—	8	25	—	—
20	Naszkuny Dzierżawa - - -	—	—	—	—	—	31	30	—	—
	Wiłkomierskim.									
21	Pomuszskie Starostwo - - -	1	—	—	45	93	1042	7½	1808	—
	Dopiero odbierające się.									
	Wileńskim.									
22	Jankuny Dzierżawa - - - -	1	—	—	17	74	402	22	601	—
	Wsie przy Zakrecie.									
23	Krawczuny i Szaltuny - - -	—	—	2	11	24	134	—	—	—
	Brasławskim.									
24	Małdwiszki Folwark - - -	1	—	—	8	26	215	80	—	—
	Kowieńskim.									
25	Powierzchnie Starostwo - - -	2	—	5	51	93	1173	64¼	1825	—
26	Kolupie Dzierżawa - - - -	—	—	1	4	2	26	25	—	—
	Wiłkomierskim.								Srebrem	
27	Okaynie Starostwo - - - -	—	—	2	37	120	700	31¾	—	—
28	Grotele Dzierżawa - - - -	—	—	—	3	—	42	46¾	—	—
29	Kermele - - - - -	1	—	—	1	—	90	—	—	—
30	Pogilbiszki - - - - -	1	—	2	6	30	366	—	381	—
	Rosieńskim.									
31	Botosz Dzierżawa - - -	—	—	—	1	—	30	52	135	—
32	Jaswoinskie Starostwo - - -	2	1	18	229	270	4495	78¼	6020	—
	Telszewskim.									
33	Wideyki Dzierżawa - - -	—	—	1	7	9	173	96	260	—
34	Poiznie Dzierżawa - - - -	1	—	1	.2	—	162	30	166	—
35	Nowosiady Dzierżawa - - -	—	—	2	12	16	233	18½	240	—

Sowietnik Kołkowski.

Justyn Zdzitowiecki Sekretarz Koll.